

ואתחנן אל ה'

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אֶז יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת

וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר. דַּהֲנָה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפִלָּל בַּדְּבָקוֹת גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ אִם לִפְעָמִים יֵשׁ עֵת, שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהַתְּפִלָּל בַּדְּבָקוֹת. אֵל יֹאמֶר אֵינִי מִתְּפִלָּל כָּלֵל, מֵאַחֵר שְׂאִינוּ יָכוֹל לָכֵן כָּרְאוּי וּלְהַתְּפִלָּל בַּדְּבָקוֹת, וְהַתְּפִלָּה אֵינָהּ מְקַבֶּלֶת, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּהּ עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוֹסָא שֶׁהָיָה מִתְּפִלָּל וְכו' אָמְרוּ לוֹ וְכו' אָמַר לָהֶם אִם שְׂגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְאִם לֹא יוֹדֵעַ וְכו'. וְזֶהוּ עַל דֶּרֶךְ שְׂאִמְרָנוּ, אִם בַּדְּבָקוֹת, שְׂאִזִּי הַתְּפִלָּה שְׂגוּרָה וּמְרָצָה בְּפִיו, מְקַבֶּלֶת. וְאִם לֹא, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, לְהַפְּךָ. אֲךָ עַל פִּי כֵן אֵל יֹאמֶר הָאָדָם כֵּן, אֲלֵא יִתְפַּלֵּל תָּמִיד. וְאִם לֹא יוֹכֵל לְהַתְּפִלָּל בַּדְּבָקוֹת כָּרְאוּי. יִתְפַּלֵּל בְּכָל כָּחוֹ. כִּי בַּעַת שִׁיתְפַּלֵּל בַּדְּבָקוֹת כָּרְאוּי, אֶזִּי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת עִם הַתְּפִלָּה הַהִיא שֶׁהַתְּפִלָּל כָּרְאוּי:

וְזֶה: וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' תָּמִיד, בֵּין בַּדְּבָקוֹת בֵּין שְׁלֹא בַדְּבָקוֹת. בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר, הֵינּוּ בַּעַת שְׂאִזְכֶּה לְהַתְּפִלָּל בַּדְּבָקוֹת, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה שְׂגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי. וְהֵינּוּ בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר, שֶׁהַדְּבָרִים נְאֻמִּים וּמְרָצִים בְּפִיו מִחֲמַת שְׂמִתְפַּלֵּל בַּדְּבָקוֹת, אֶז יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּל עַד עֵתָה כֵּן"ל:

ליקוטי מוהר"ן צט

וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַז"ל הַמִּתְּפַלֵּל צָרִיךְ שִׁיכּוֹן לְבֹו נֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַיִם וְכו'. **כִּי שֵׁם מִסְגָּל בִּיּוֹתֵר לְזִכּוֹת לְתַפְּלָה הַגּוֹנָה בַּדְּבָקוֹת אֲמַתִּי כִּי שֵׁם עֶקֶר מְקוֹם הַדְּבָקוֹת וּשְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה כֵּן"ל.** וְעַל יְדֵי שִׁמְכוֹן לְבֹו לְשֵׁם זֹכֶה בַּחוּץ לְאֶרֶץ גַּם כֵּן לְאִיזָה דְּבָקוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְתַפְּלוֹת שְׁלָנוּ שִׁיכוֹת וְהַתְּחַבְּרוֹת לְהַתְּפִלוֹת שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבַעֲלִיתָן לְמַעַלָּה עוֹלִין גַּם הֵם עִמָּהֶם. וְזֶה שִׁמְסִימִין אַחֵר הַתְּפִלָּה יְהִי רָצוֹן שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן וְכו'. כִּי שֵׁם תְּהִיָּה עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת גָּדוֹל וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעַלּוּ וְיוֹשְׁלֻמוּ גַם הַתְּפִלוֹת שֶׁל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי זֶה בַּעֲצָמוֹ שֶׁגַם עֲכָשׁוּ מִתְּפַלְלִין וּמִצָּפִין לְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאַפְשָׁר שֶׁזֶּה גַם כֵּן בְּכָלֵל וְאֶתְחַנֵּן אֶל ד' וְכו'. כִּי חֲשֵׁשׁ מִשָּׁה רַבָּנוּ ע"ה אוֹלֵי לֹא תִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ מִחֲמַת שֶׁהוּא בַּחוּץ לְאֶרֶץ עֲדִין. עַל כֵּן הַתְּפִלָּל בְּטַעֲנָה וּבַחֲנִינָה זֶה הֲלֹא אֲנִי רוֹצֶה וּמִתְּפַלֵּל לְכֻנֵּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁשֵּׁם שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה בַּדְּבָקוֹת גָּדוֹל כָּרְאוּי. וְאִם כֵּן גַּם הַתְּפִלָּה שְׂאִנִּי מִתְּפַלֵּל עֲכָשׁוּ תִתְקַבֵּל עַל יְדֵי כַח קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂאִנִּי מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמֵי לִשְׁם וְכָל תְּפִלָּתִי לְזִכּוֹת לְבֹוא לְשֵׁם כֵּן"ל. וְזֶה שְׂאִמְרוּ רַז"ל וְאֶתְחַנֵּן אֶל ד' לָמָּה כִּדִּי שִׁיכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ כֵּן"ל.

זמרת הארץ צט

טועמיה

ואהבת את ה"א בכל לבבך

פרשת השבוע

שְׁהִגּוּף יַעֲשֶׂה רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה

בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ שְׁנֵי בְּחִינֹת יֵשׁ מִי שֶׁעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבְּחִינַת עֶבֶד וְיֵשׁ שֶׁהוּא בְּבְּחִינַת בֶּן, כַּמּוּבָא, הֵינּוּ כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל כּחוֹ שֶׁהִגּוּף יַעֲשֶׂה רַק רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה, אָבֵל כָּל זְמַן שֶׁיֵּשׁ לַהֲגוּף אֵיזָה רֵיחַ מִתְאַוּת הִגּוּף, רַק שֶׁמִּשְׁבֵּר תְּאוּתוֹ בְּשִׁבִּיל רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה, שֶׁהוּא רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, אָף עַל פִּי שִׁזָּה טוֹב מְאֹד אֲשֶׁרֵי לוֹ, אָף עַל פִּי כֵן עֲדִין עֲבוּדָתוֹ בְּבְּחִינַת עֶבֶד דִּקְדָּשָׁה, כִּי בּוֹדָאי הוּא בְּבְּחִינַת עֶבֶד, כִּי עֲבוּדַת ה' נִחָשֵׁב לוֹ לַעֲבוּדָה וְיִגִּיעָה, כִּי רִצּוֹן הִגּוּף אֵינּוּ נוֹטֶה לָזֶה רַק שֶׁמִּשְׁבֵּר רִצּוֹן הִגּוּף בְּשִׁבִּיל רִצּוֹן הַבּוֹרָא, עַל כֵּן הוּא עֲדִין בְּבְּחִינַת עֶבֶד.

אָבֵל מִי שֶׁזּוֹכֶה לְשִׁבֵּר הִגּוּף לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד שֶׁהִגּוּף נִתְּהַפֵּךְ לְנֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. וְהוּא מְקִיָּם וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וְכו', בְּשְׁנֵי יִצְרִיךָ, שְׁגֵם הִגּוּף אוֹהֵב אֶת ה' וְעוֹשֶׂה רִצּוֹנוֹ מֵאֶהְבָּה, כִּי אֵין לוֹ שׁוּם תְּאוּה אַחֶרֶת וְאֵינוּ רוֹצֶה שׁוּם רִצּוֹן רַק מֵה שֶׁהוּא רִצּוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נִקְרָא בְּחִינַת בֶּן, כִּי כָּל עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוּ נִקְרָא בְּשֵׁם עֲבוּדָת כָּלָל, כִּי אֵין זֶה עֲבוּדָת אֲצִלּוֹ כָּלָל, כִּי הוּא עוֹשֶׂה רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֶהְבָּה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹן הִגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ, כִּי הִגּוּף נִתְּהַפֵּךְ לְנֶפֶשׁ כַּנִּל. וְעַל כֵּן בּוֹדָאי אֵין שִׁיךְ לְקִרְוָתוֹ בְּשֵׁם עֶבֶד כָּלָל, כִּי עֲבוּדָת אֵינוּ נִקְרָא רַק מֵה שֶׁהוּא כְּנֻגַּד רִצּוֹן הָאָדָם, אָבֵל מֵה שֶׁהוּא רִצּוֹן הָאָדָם אֵינוּ נִקְרָא בְּשֵׁם עֲבוּדָת כָּלָל, לְמִשְׁלֵ אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְשִׁאָר תְּאוּוֹת הִגּוּף אֵינוּ נִקְרָא אֲצִל הָאָדָם עֲבוּדָה וְיִגִּיעָה כָּלָל, מֵאַחֵר שֶׁעוֹשֶׂה זֹאת מִרִצּוֹנוֹ, רַק כְּשִׁצְרִיךְ לְהַגְבִּיָּה אֵיזָה מִשְׁאוּי כְּבֵד וְכִיּוּצָא נִקְרָא אֲצִלּוֹ עֲבוּדָה, וְכֵן עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת שֶׁהִגּוּף אֵינוּ מְרַגֵּל בְּזֶה נִקְרָא אֲצִלּוֹ עֲבוּדָה. אָבֵל כְּשִׁזּוֹכֶה לְהַפֵּךְ הִגּוּף לְנֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, אֲזִי כָּל עֲבוּדַת ה' אֵינוּ נִקְרָא אֲצִלּוֹ בְּשֵׁם עֲבוּדָה כָּלָל, אֲדִרְבָּא, זֶהוּ עֵקֶר חִיּוּתוֹ וְתַעֲנוּגָיו וְשִׁעֲשׁוּעָיו. וְאֵין לוֹ שׁוּם תַּעֲנוּג וְשִׁמְחָה אַחֶרֶת בְּגוּף וְנֶפֶשׁ כִּי אִם כְּשִׁזּוֹכֶה לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹדָאוֹ יִתְבָּרַךְ:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ג' יח

עמוד זה נדבית הר"ר נתן פראנק הי"ו - לרגל שמחת
הולדת נכדתו אצל בנו ר' יהושע העשיל שיחי' למזל טוב

שבת נחמו וט"ו באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קומי רנִי - הַכָּנָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

עֲנִין שֶׁבֶת נַחֲמוּ שֶׁהוּא אַחֵר תַּשְׁעָה בָּאָב שֶׁהוּא נִחְמָה עַל חֶרְפֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָקַר הַחֶרְפֵּן הוּא בַּחֲנִינָת הַשִּׁכְחָה שֶׁנִּמְשְׁכָה בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז עַל יְדֵי שְׁבִירַת הַלִּוּחוֹת. וְעַל כֵּן אַחֵר תַּשְׁעָה בָּאָב צְרִיכִין לְהִתְחִיל לָקוּם קֹדֶם אוֹר הַבֶּקֶר לְסִידֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת וּלְעֶסֶק בַּתּוֹרָה כְּדִי לְשַׁמֵּר הַזְכָּרוֹן עַל יְדֵי זֶה כַּמְבָּאָר לְעִיל. וְכֵמוּ שֶׁהַזְהִירוּ רַז"ל מִכָּאן וְאֵילָף דְּמוֹסִיף יוֹסִיף וּדְלָא מוֹסִיף וְכוּ'. וְכֵמוּ שֶׁנִּתְּנוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה סִימָן מִקוּמִי עַד שִׁכְבִּי קוּמִי. דְּהֵינּוּ מִתַּשְׁעָה בָּאָב עַד שְׁבוּעוֹת צְרִיכִין לָקוּם קוּמִי רַנִּי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּמִּים לִבֶּךָ נִכַּח פְּנֵי ה' וְכוּ', הֵינּוּ כַּפֵּ"ל, כִּי עָקַר שְׁמִירַת הַזְכָּרוֹן לְזִכֵּר בְּתַכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי לְעוֹלָם הַבָּא הוּא עַל יְדֵי זֶה כַּפֵּ"ל.

וְכַל זֶה הוּא הַכָּנָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה צְרִיכִין לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁהָעָקָר הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', כִּי כֵמוּ שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו לְיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל לְעֵתִיד, כֵּמוּ כֵּן בְּפֶרֶטִיּוֹת צָרִיךְ לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין כִּי הוּא נּוֹרָא וְאִיוֹם וְכוּ'.

וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִין לְהִתְחִיל לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ כְּשֶׁרוֹאִין הַיָּמִים מִמִּשְׁמָשִׁין וּבָאִין שֶׁהֵם מִתְחַמְּשֵׁה עָשָׂר בָּאָב וְאֵילָף כִּי אִזּוּ בִּט"ו בָּאָב הוּא הַהִמָּתְקָה שֶׁל אַרְבָּעִים יוֹם הָאֲמֻצָּעִיִּים שֶׁהֵיוּ בְּכַעַס שֶׁהִתְחִילוּ תַּכְף אַחֵר שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז שָׁבוּ נִשְׁתַּבְּרוּ הַלִּוּחוֹת וְנִתְּהוּהָ הַשִּׁכְחָה שֶׁזֶה גָּרַם הַחֶרְפֵּן וְהָאֲבִלוּת הַמֵּר שֶׁל בֵּין הַמִּצְרִים. וְאַחֵר תַּשְׁעָה בָּאָב מִתְחִיל הַהִמָּתְקָה, וְהָעָקָר בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' יז

עמוד זה נדבתי הר"ר אלימלך פוקס הי"ו - לרגל
שמחת הולדת נכדתו אצל בנו ר' נתן שיחי למזל טוב

ושונתם לבניך

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְחַנְכֶם בְּדֶרֶךְ הָאֱמוּנָה

עקר המצוה הוא להוליד בן כשר, בן ישראלי שיקים התורה והמצוות. ואם שלא כל אדם זוכה שיהיו בניו צדיקים וכשרים גמורים, על כל פנים מאחר שהם בכלל ישראל, המאמינים בהשם יתברך ובתורתו ואביו מחנך אותם מנעוריהם לעסוק בתורה ותפלה, ולכנס לבתי כנסיות ובתי מדרשות ולהתווסף על הקבוצה קדוש של ישראל להתפלל עמהם יחד, וליחד שמו יתברך עמהם יחד פעמים בכל יום, ולומר שמע ישראל וכו', הרי גורם שעושים נפלאים לפניו יתברך, מאחר שהוסיף נפש להקבוצה הקדוש של ישראל שנתרבין הבתים עד אין קץ וכו'. וגם אולי יפקו מניה בניו דמעלי שיהיו צדיקים גמורים, ועל כן העקר שיראה לְחַנְכֶם לילך בדרך האמונה הקדושה באשר קבלנו מאבותינו, וכמו שאנו מזהירים בפרשת קריאת שמע וּשְׁנַנְתָם לְבָנֶיךָ וכו'. ובפרט לרחקם בכל מיני הרחקות מהפלות הרעות שקמו בדורות הללו להעביר, ח"ו, את נערי בני ישראל מעקר הדת הקדוש, שהעמידו בתי תפלות ללמד את בני ישראל חכמות חיצוניות וכו', שכלם הם פורקי על לגמרי, ואם בתחלה מרמים את אביהם ואומרים שילמדו עמהם גם למוד התורה, אבל ככל הוא צביעות ושקר, כי מעט שלומדים עמהם הוא רק מקרא עם פרושיהם ובאוריהם הרעים שיצאו מאפיקורסים גמורים מפרסמים, וקצתם המירו דתם וחברו באורים ותרגומים על תורה נביאים כתובים, במפרסם כל זה לבני ישראל הפשרים, (ואין כאן מקומו להאריך בזה).

אבל מאחר שרב ישראל הפשרים מחנכים בניהם בדרך אבותינו אשר מעולם, שייבלו ימיהם רק על תורה ותפלה להגות בתורת ה' בכתב ובעל פה, בשי"ם ופוסקים, הרי הם מוסיפים נפש להקבוצה של ישראל ונתרבין הבתים מאוד מאוד, על כן שכתב הרבה מאוד, ועל ידי זה תבוא הגאולה, כמו שנאמר, "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

ליקוטי הלכות פריה ורביה ה' גו

עמוד זה נדבית הר"ר נחמן דוידוביץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו רבקה תחי' למזל טוב

ושננתם לבניך

טועמיה

פרשת השבוע

מצוה הגדולה מהכל

..הן על כל אלה היתה רחוק בעיני להשיבו מיד, בפרט רבוי צערי שיש לי מעסקי שיש לי כליון עינים הרבה מאד שאזכה שיגמר לטובה. וגם הצער מכל אחד ואחד מאנשי שלומנו מפחד הצרות העוברים עתה השם יתברך ברחמי ישמר את כל אחד ואחד. ובצל כנפיה תסתירנו. אך עם כל זה בעת שקריתי הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום חלף ועבר על דעתי עצם תשוקתך למכתבי, ואמרתי בלבי לקים בזה מצוה הגדולה מהכל שהוא ושננתם לבניך וכו' והודעתם לבניך ולבני בניך, באשר הזהירנו הוא זכרנו לברכה אור חיינו בפרוש. ונתחזקתי בזה להשיבך מיד..

..ומה אוסיף לדבר אליך עוד בני חביבי וידידי, אם אמנם תהלה לאל יש ויש עוד לדבר, אך אין הזמן והיריעה מספיק, והלא לפניך דברינו בכתב בספרינו וכו' הפך בהם והפך בהם וכו' נמצא בהם הרבה על פסח וספירה תהלה לאל חיי. וזמן תפלת שחרית הגיע, וכל פונתי במכתבי זה לקים מצות ושננתם לבניך והודעתם לבניך ולבני בניך..

..ורצוני להאריך יותר, אך זמן התפלה הגיע ואני זרזתי עצמי לכתב מיד קדם התפלה, כי אגרת זה הוא עקר מצות קריאת שמע לקים ושננתם לבניך וכו', ולמדתם אותם את בניכם וכו', בפרט דברים אלו הנובעים ממקור החיים מהנחל נובע מקור חכמה מקום גבהי מרומים שיכולין להחיות גם אותך והגרועים ממך אלפים פעמים, ותדע ותאמין בני שכבר היו אצלנו אנשים שהיו גרועים ממך הרבה ונתקרבו להשם יתברך על ידי דבורים פאולה וכאלה שקבלנו ממנו זכרנו לברכה וקצתם נפטרו לחיי עולם הבא לשלום וחלקם בחיים נצחיים בכח רבנו זכרנו לברכה, ואשר הם בחיים עודנה הם אנשים פשרים, ובודאי יהי אחריתם טוב בעזרת השם יתברך.

קטעי מכתבים מתוך ספר עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
יוחאי בן מוזל ומשפחתו הי"ו

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמוקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

כפי אשר נודע הדבר אשר דבר אלינו רבנו זכרוננו לברכה בעת שגלה את המאמר שפליקוטי תנ"ך כ"ח: דע שיש חלוקים בין התורות וכו'.

ומוהרנ"ת זכרוננו לברכה, מעצם הרגשו בזכות לבבו את עמק נוראות דבריו הקדושים, עד כי בערו בקרבם כלהבת שלהבת ממש, לא יכל להתאפק, ונתן את קולו בפני כל הנצבים עליו:

**אולי כך הוא הפרוש מה שאמרו רבותינו זכרונם
לברכה: אין בן דוד בא אלא בהסח הדעת,
הינו שיהיה בעולם ולא ידעו כי כבר הוא.**

ובבאור יותר שמעתי מאבי זכרוננו לברכה
שאמר בזה הלשון:

**מע וועט שמיסען משיח משיח
צום סוף האט איז ער**

תרגום

ישחחו "משיח משיח" ולבסוף הגה הוא

ורבנו זכרוננו לברכה גלה את עיניו והראה לו כי גם רב נחמן
אמר כן: אי מן חיי אנא, בסנהדרין פרק חלק איתא: כגון אנא

אבל כמדמה לי מאשר שמעתי מאבי זכרוננו לברכה
שרבנו זכרוננו לברכה סיים אז:

אנא הוא

כוכבי אור שיחות וסיפורים ל"ו

זמני שבת קודש פרשת ואתחנן

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:54	6:53	7:10	6:56	7:03	6:54	8:04	7:40
שקיעה ערב שב"ק	7:34	7:33	7:32	7:36	7:33	7:34	8:26	8:02
חצות הלילה	1:58	1:59	2:00	2:00	1:59	2:00	3:06	2:36
עלות השחר	4:41	4:42	4:41	4:37	4:41	4:38	3:47	4:28
עטיפת הטלית	5:06	5:07	5:07	5:02	5:07	5:03	4:27	4:58
נץ החמה	6:00	6:01	6:01	5:57	6:01	5:58	5:44	6:01
סוף זמן קר"ש מג"א	8:31	8:31	8:31	8:28	8:31	8:28	8:07	8:30
חצות היום	12:45	12:46	12:46	12:44	12:45	12:44	1:05	1:02
שקיעה ☾ התחלת הצום	7:33	7:32	7:31	7:35	7:32	7:33	8:24	8:01
צאת השבת	8:08	8:09	8:10	8:10	8:09	8:10	9:19	9:13
צאה"ש 72 דק'	8:45	8:45	8:44	8:47	8:45	8:46	9:36	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת עקב

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ט:	י.	י:	יא.	יא:	יב.	יב:
קלא	קלב	קלג	קלד	קלה	קלו	קלז
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית